

279*

Ἐντριτία

/ 1714 Μαρτίου - 15

/ — Τὴν σήμερο βάνει σὲ θύμιση γιὰ νὰ φαίνεται τὸ κά / θε χρόνο ἀφέντη
 Φιλιππάκη Σουμμαρίπα τοῦ ἀρχον / τόπουλου τοῦ Φρατζικάκη διὰ τζὶ ἐντριτίες ποὺ
 τοῦ ἔχει / πουργοδοτισμένες εἰς τὸ μέρος Σακριοῦ ἄσπρα τριά / ντα καὶ ἐτοῦτο νὰ
 τὸ πληρώνη ζιώτας μου καὶ ἀπο / θανώτας μου καὶ ὅ,τι ἄλλο περισσότερο καὶ βε-
 βαιώνει / το μὲ τὴν ὁμοιά του ὑπογραφή.

/ Φίλιππο Σουμμαρίπα στερέγω καὶ βεβαιώνω τάνω / θε.

280

Μισιάρικο

φ. 158^Γ

/ Φ 162.

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 19/
 εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ / [ὑπογ]ράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ
 κύρ Γεώργιος Μελισσουργός ἀ / πεσταλμένος ὡς λέγειν καὶ ἀπὲ τὴν νύφην του τὴν
 κερά παπαδιά τὴν πρεσβυτέρα τοῦ μα / καρίτη τοῦ υἱοῦν του τοῦ ποτὲ παπᾶ κυρ
 Νικολάου ἵνα ποιήσῃ τὴν μπαροῦσαν γραφὴ / μὲ τὸν κύρ Δημήτρη υἱὸ τοῦ Ρω-
 manoῦ Τουχαντάκη ὁ ὁποῖος ἄνωθεν ἀφέντης παπᾶς / λέγειν πῶς τὸ μοναστήριν
 του ὁποῦ εἶχεν τὴν κυρία τὴν Θεοσκέπαστην ὁποῦ ἔδωσεν / πουργὶν τοῦ υἱοῦν του
 τοῦ ποτὲ ἄνωθεν μακαρίτην παπᾶ κύρ Νικολάου ἦτον πουργοταμέ / νον του καὶ
 ἓνα κομμάτιν χωράφιν εὐρισκόμενο εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Παρατρέχου / τὸ σύνμπλιο
 τοῦ μισέρ Μιχάλη Λεύκαρου καὶ τοῦ ποταμοῦ ποὺ τρέχειν ἀπόξων ἀπὸ τὸν / τρά-
 φον του τὸ ὁποῖο χωράφιν καθὼς εὐρίσκεται ὅλο μὲ πᾶσαν του δικαίωμα καὶ μὲ
 πᾶ / σαν του ποσσέσον καὶ μὲ ποταμίδες ὁποῦ ἔχειν τὸ αὐτὸν πρᾶμα ἀπόξων καθὼς
 ἦτα / νε ἀπὸ ἑκπαλαι ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ εἰρημένος ἀφέντης παπᾶ κύρ Γεώργιος
 ὡς νοι / κοκύρης ποὺ φαίνεται τὴν σήμερον εἰς τὸ μοναστήριν του καὶ μὲ θέλημα
 τῆς νύφης του τῆς ἄνω / θεν κερά παπαδιάς καθὼς λέγειν καὶ ὁ κύρ Σταμάτης
 Φαφλάος πῶς ἔδωσεν τὸ / θέλημάν της ἢ κερά παπαδιά τοῦ πεθεροῦν της τοῦ ἄνωθε

* Ἡ πράξις αὕτη εἶναι γραμμένη σὲ μικρὸ φύλλο ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 157 - 158.

παπᾶ κύρ Γεώργιου νὰ κά / μην τὴν μπαροῦσαν γραφὴν διὰ τοῦτον ἀπὸ τὴν σή-
μερον τὸ ἄνωθε πρᾶμα τὸ δίδειν / τοῦ εἰρημένου κύρ Δημήτρην ο διὰ μισάρικον
παντοτινὸ μὲ τὶς μόδους καὶ κοντετζι / ὄνες τὶς κάτωθεν. "Ἦγου ὁ αὐτὸς κοπιαστής
κύρ Δημήτρης ἀπομείνει ὅτιν τὸ αὐ / τὸν πρᾶμα νὰ τὸ κάνη χειμωνικὸν καὶ καλο-
καιρινὸ καὶ νὰ βάνη καὶ τὶς σπόρους ὅλους χει / μωνικούς καὶ καλοκαιρινούς καὶ νὰ
βάλῃ μέσαν καὶ τὶς ποταμίδες ὅπου εἶναι ἔξωθεν τοῦ / αὐτοῦ πρᾶματος καὶ νὰ τὰ
δουλεύῃ καὶ νὰ τὰ καλλιεργᾷ στὴν ὥραν τος εἰς ὅλους τος τὶς / καμάτους καὶ εἰσὲ
ὅ,τιν νιτράδα ἤθελε ξαπεστείλειν ὁ Θεὸς τόνσον χειμωνικὴν ὦ / σὰν καὶ καλοκαι-
ρινὴν νὰ μοιράζεται εἰς τὴ μέσῃν τος ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα / ἵγκανος καὶ τὴν
μπάρτε πὺ ἤθελεν ἀγγίξειν τῷ νοικοκυρῶν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ κο / πιαστάδες
νὰ τὴν μπηγαίνου εἰς τὸ σπίτιν τῶν νοικοκυρῶν μὲ ἐδικὰ τος ζῶα καὶ νὰ / παίρνουν
πάντα θέλημα εἰς τὸ θέρος καὶ εἰς τὰ ἁλώνια καὶ κάνοντάς τα καλὰ καὶ ἐ / μπιστε-
μένα ὡς ἄνωθεν προμετάρειν ὁ ρηθεὶς κύρ Δημήτρης νὰ τὰ ἔχου αὐτοῖν καὶ τὰ / παι-
διάν τος πάντα παντοτινὰ παίδιω παιδιῶν τος αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ νὰ μετε-
χένου / πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν τῶν αὐτῶν πρᾶμάτων οἱ κοπιαστάδες διὰ ἀνεστήματα
καὶ / κόπους πὺ θέλου κάμου μέσαν εἰς τὰ αὐτὰ πρᾶματα. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν
τῆς παρούσας / γραφῆς βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἦτοι (νού-
μερο) 10/ ὁ ἀλληλογήσας / νὰ τὰ ζημιοῦται παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρ-
τύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χει / ρός τος ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ ἄνωθεν κύρ Σταμάτης
ὁ Φαφλάους ὁ ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν ἄνωθεν / κερὰ παπαδιὰ ἐνμπροσθεν τῶν ἀξιο-
πίστων μαρτύρων λέγοντας καὶ ἐτοῦτον ἢ ἄνωθεν ὅτιν / εἰ μὲν καὶ εἰς κανένα και-
ρὸν καὶ ἐθέλασιν τοὺς εὔρειν τοὺς εἰρημένους κοπιαστάδες εἰς κα / μμία ἀταξία
τῆς κλεψίας ἢ νὰ μὴν τὰ κάνου καλὰ ὡς ἀγγίξειν νὰ εἶναι πριβάδοι ἀ / πὸ μέσαν
καὶ νὰ χάνου καὶ τοὺς κόπους τος.—

/ — παπᾶ Ἰάκωβος ὁ Ἀναπλιώτης μάρτυρας

/ — Νικόλας Κωστατῆ Μ(α)ροῦς μάρτυρας στᾶνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

281

Ἀγοραπωλησία

φ. 158^v

/ Φ 162

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου πρώτην

